

Formanden: Denne Sag kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke, men hvis ingen Indsigelse fremkommer, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

P. Andersen: Det foreliggende Lovforslag er en Følge af de urolige Tilstande ude omkring i Verden, hvor Forholdene er af en Natur, som medfører Fare for Mennesker, der udøver deres Erhverv paa Søen. Det maa anses for at være et ganske selvfølgeligt Krav fra de søfarende, at de under disse Omstændigheder ønsker sig selv eller deres efterlevende sikret i økonomisk Henseende, hvis Ulykken skulde ramme dem. Herom vil der sikkert heller ikke være Uenighed i Rigsdagen. Den Beskyttelse mod store økonomiske Sorger, som herfra kan ydes, vil utvivlsomt ogsaa blive ydet.

Jeg takker derfor Handelsministeren for det fremsatte Lovforslag, og jeg takker endvidere Ministeren, fordi han under de vanskelige Forhandlinger, der har været ført angaaende denne Sag mellem de søfarendes Organisationer og Rederiforeningen, er optraadt som Formidleren, med det Resultat, at alle kan siges at være tilfredse, naar det foreliggende Forslag gennemføres.

Der sikres herved dem, der rammes af Ulykkestilfælde som Følge af Krigsbegivenheder, en Erstatning efter en Aarsløn paa 4 000 Kr., hvilket er 1 900 Kr. mere, end Forsikringsloven hjemler. I Tilfælde af fuld Invaliditet eller Død tillægges der den ordinære og ekstraordinære Erstatning et Beløb af 10 000 Kr., hvilket bringer denne Erstatning op paa 35 200 Kr., naar de efterladte bestaar af mindst Hustru og 2 Børn, ellers forholdsvis mindre. Udgifterne bæres af Forsikringsforbundet, og for Personer, der staar i Statens eller Kommunens Tjeneste, udredes Erstatningen af de paa-gældende Institutioner.

Gennemførelsen af Lovforslaget er stærkt paakrævet, og der har derfor ikke været tilstrækkelig Tid til Forhandling med Fiskernes Organisationer, men da Udøverne af Fiskerierhvervet kan komme ud for lignende Tilfælde som de i Lovforslaget omhandlede Personer, og da disse ogsaa bør sikres, bestemmer Lovforslagets § 3, at Loven kan bringes til Anvendelse paa Personer om Bord i Fiskeskibe i et Omfang, der bestemmes ved kgl. Anordning. Ligeledes kan ved kgl. Anordning fastslaaes, at Bestemmelserne kan finde Anvendelse paa Personer om Bord i færøske Skibe.

Lovforslagets store Betydning for de søfarende vil saaledes være klar for enhver, og jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Forslaget til velvillig Behandling og hurtig Gennemførelse, idet jeg til sidst udtaler min Glæde over, at Loven ikke blot skal gælde under den nuværende spændte internationale Situation, men ogsaa faar Gyldighed frem i Tiden for Ulykkestilfælde, der skyldes Krigsbegivenheder.

Jensen-Broby: Man forstaar jo godt, at de søfarende ønsker en Lovgivning som denne, der kan sikre dem; og det er rigtigt, som den sidste Taler udtalte, at ingen her i Rigsdagen kan have noget imod, at man skaber en saadan Sikkerhed, selv om det maa siges, at de Krigsbegivenheder, som for Øjeblikket finder Sted, ligger ret langt fra os — jeg ser, at den højtærede Handelsminister ogsaa har benyttet den Motivering, at der er spændte Forhold i Østen, og at der der kan komme Krig eller krigsmæssige Foranstaltninger.

Jeg vil imidlertid gerne i Modsætning til den sidste Taler, som takkede Handelsministeren, gøre nogle kritiske Bemærkninger til den højtærede Minister, fordi han kommer saa sent med dette Lovforslag. Efter hvad jeg kan faa ud af det, har det vigtigste for den højtærede Handelsminister været at faa ført Forhandlinger i Organisationerne og skabt Enighed der. Naar de saa er enige, kan Rigsdagen springe og gennemføre Forslaget ved 3 Møder i Dag og 3 Møder i Morgen. Der bliver ingen Tid til at se paa Sagen, men den højtærede Handelsminister regner vel heller ikke med, at man skylder Rigsdagen noget Hensyn; for ham gælder det blot om, at der tages det tilbørlige Hensyn til Organisationerne. Jeg vilde gerne, om den højtærede Minister i Fremtiden vilde forstaa, at der ogsaa er et Hensyn at tage til Rigsdagen, saaledes at man ikke kommer jagende i sidste Øjeblik med et Forslag, som skal gennemføres med det samme.

Fibiger: Jeg kan give det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby ganske Ret i, at det er paa et meget sent Tidspunkt, dette Lovforslag fremkommer, og at der er Grund til at sige til Ministeren, at det havde været rigtigere, om disse Forhandlinger var ført til Ende noget hurtigere, saaledes at Rigsdagen havde kunnet faa Tid til at se paa Tingene. Der er nemlig forskellige Spørgsmaal, som der nok kunde være Anledning til at rejse ved denne Lejlighed, men mit Parti maa saa forbeholde sig at rejse dem ved an-